

Hemma hos Familjen Tuff-Tuff

Karl-Aage Schwartzkopf

Hemma hos Familjen Tuff-Tuff

Karl-Aage Schwartzkopf

Karl-Aage schwartzkopf

Hemma hos familjen Tuff-Tuff

SAGA Egmont

Hemma hos familjen Tuff-Tuff

Copyright © 1950, 2020 Karl-Aage Schwartzkopf och SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788726372939

1. E-boksutgåva, 2020

Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt med författaren.

Tillägnas alla lokförare mellan 1 och 99 år

En lycklig tilldragelse

Någonting ovanligt höll på att hända på Krylbo station. Alla semaforer och blinksignaler visade stopp — långa rader av snälltåg hade stannat på linjen och visslade och tjöt och var ilskna som bin för att de inte fick komma in. Men stinsen var som döv — han gick av och an under den stora klockan och snöt sig oupphörligt i den röda stinsflaggan. Någonting ovanligt höll verkligen på att hända!

Utanför den stora reparationsverkstaden, som ligger alldeles bredvid lokstallarna, hade mängder av lokomotiv och vagnar samlats. Där stod Ricke Rälsbuss, Ville Växellok, Rulle Tankvagn, Snarke Sovvagn (som för en gångs skull var vaken), Nicke Fångvagn och många, många andra. Och på ett spår strax till vänster om verkstaden rullade pappa Tuff-Tuff fram och tillbaka, fram och tillbaka, och stånkade och pustade och skakade så det skvalpade i ångpannan. I hälarna på sig hade han Finka och Sotsvart — båda vred buffertarna och stånkade ikapp och hade det minst lika svårt som sin pappa.

Plötsligt öppnades dörren till reparationsverkstaden och Samarita Sjukvagn tittade ut. Hon var röd över hela taket som en brandbil och hade ett stort, vitt lakan som munskydd framför dörren.

— Fort, mera varmt vatten, skrek hon åt Rulle Tankvagn.

Och Rulle Tankvagn rullade tjock och varmvattensfylld in i verkstaden och stängde noga dörren efter sig. Det blev med ens alldeles dödstyst bland de församlade. Till och med pappa Tuff-Tuff slutade rulla av och an på sitt spår. Alla lyssnade andlöst — minut efter minut gick — och

plötsligt hördes ett svagt tutande inifrån verkstaden. Tutandet blev starkare — blev svagare — blev starkare igen och nu var det ingen tvekan längre. Det var något nyfött därinne. Något alldeles extra nyfött!

Och återigen slogs dörren upp, och Samarita Sjukvagn visade sig. Hon var rödare än någonsin och i buffertarna bar hon ett litet bylte. Hon riktigt sträckte på sig och tog sats, när hon med hög röst förkunnade:

— Pappa och mamma Tuff-Tuff har fått tillökning i familjen! Det blev en RÄLSBUSS!

Nu brakade jublet löst. Hundratals hjul stampade mot skenor, sovvagnarna slängde kuddar och lakan högt i luften, postvagnarna skrev stora högar av gratulationskort och mjölkvagnarna hoppade och bar sig åt så att det blev vispgrädde av all mjölken. Men gladast av alla var naturligtvis pappa Tuff-Tuff. Han rullade fram till det lilla byltet, sträckte på sig så ångpannan knakade och sa med darr på rösten:

— Tänk — tänk, att jag blivit pappa till en liten rälsbuss! Tänk!

Nu kom Finka och Sotsvart också fram och tittade på sin lille bror.

— En rälsbuss, så käckt då, sa Sotsvart.

— Titta, han suger på buffertarna, sa Finka.

— Hur mycket väger han, undrade Ricke Rälsbuss, som alltid lade sin näsa i blöt i allting.

— Åttahundra kilo, sa Samarita Sjukvagn. — Det är verkligen en präktig pojke!

Nu kom stinsen fram. Han öppnade försiktigt på byltet och kikade in. När rälsbussen fick syn på honom började han tuta och sparka med hjulen.

— Det är gott gry i gossen, sa stinsen gillande. — Bara han nu inte blir lik sina föräldrar och hoppar av skenorna och blir försenad!